

اصول ملل متحد برای سالمندان

مجمع عمومی ملل متحد (طی قطعنامه ۴۶/۹۱) اصول ملل متحد برای سالمندان را در ۱۶ دسامبر ۱۹۹۱، تصویب کرد. حکومت‌ها تشویق شدند تا این اصول را در هر زمان ممکن در برنامه‌های ملی خود بگنجانند. برخی نکته‌های برجسته این اصول عبارتند از:

استقلال

سالمندان باید:

- به خوراک، آب، سرپناه، پوشاک و مراقبت بهداشتی کافی از راه تامین درآمد، حمایت خانواده و اجتماع و خودیاری دسترسی داشته باشند،
- برای کار کردن یا دسترسی به دیگر فرصت‌های درآمدزا مجال داشته باشند،
- بتوانند در تعیین زمان و شیوه ترک کار، مشارکت داشته باشند،
- به برنامه‌های مناسب کارآموزی و آموزشی دسترسی داشته باشند،
- بتوانند در فضاهای زندگی کنند که ایمن بوده و با ترجیحات شخصی و توانایی‌های در حال تغییر سازگاری داشته باشد،
- بتوانند تا هر زمان که امکان داشته باشد در منزل اقامت داشته باشند.

مشارکت

سالمندان باید:

- به صورتی ادغام شده در جامعه بمانند، به گونه فعال در تدوین و اجرای سیاست‌هایی که بهزیستی و راحتی آنان را به طور مستقیم تحت تاثیر قرار می‌دهد مشارکت کنند و دانش و مهارت‌های خود را در اختیار نسل‌های جوانتر قرار دهند،
- بتوانند برای خدمت به اجتماع و خدمت داوطلبانه در موقعیت‌هایی متناسب با علایق و قابلیت‌های خود فرصت‌هایی را جستجو کنند و توسعه دهند،
- بتوانند جنبش‌ها یا انجمن‌های سالمندان تشکیل دهند.

مراقبت

سالمندان باید:

- طبق نظام ارزش‌های فرهنگی جامعه از مراقبت و حمایت خانواده و اجتماع بهره‌مند شود،
- برای کمک به خود در حفظ یا بازیابی سطح بهینه آسایش بدنی، ذهنی و عاطفی و پیشگیری یا به‌تأخیر انداختن شروع بیماری، به مراقبت بهداشتی دسترسی داشته باشند،
- برای افزایش استقلال شخصی، حمایت و مراقبت به خدمات اجتماعی و حقوقی دسترسی داشته باشند،
- بتوانند از سطوح مناسب مراقبت به وسیله مراکز حمایتی، توانبخشی و ایجاد انگیزش‌های اجتماعی و روانی در یک فضای انسانی و امن بهره‌گیرند،
- بتوانند به هنگام اقامت در هر سرپناهی و با هر امکان مراقبتی و درمانی، از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی شامل احترام کامل به شان، اعتقادات، نیازها و زندگی خصوصی و حق اتخاذ تصمیمات در مورد مراقبت بهداشتی و کیفیت زندگی خود، برخوردار باشند.

خودسازی

سالمندان باید:

- بتوانند در پی فرصت‌هایی برای توسعه کامل توانایی‌های بالقوه خود باشند،
- به امکانات و منابع آموزشی، فرهنگی، معنوی و تفریحی جامعه دسترسی داشته باشند.

شان

سالمندان باید:

- بتوانند با سرپلندی و امنیت زندگی کنند و از بهره‌کشی و سوءاستفاده بدنی یا ذهنی در امان باشند،
- بدون در نظر گرفتن سن، جنس، پیشینه نژادی یا قومی، ناتوانی یا دیگر وضعیت‌ها برخوردار باشند، و جدا از میزان مشارکت اقتصادی خود ارزش گذاری شوند.